

Det saaledes ændrede Lovforslag (se Tillæg C.)

vedtoges med 63 Stemmer mod 22.

Elna Munch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Fællesudvalg, og at dette kommer til at bestaa af 30 Medlemmer, 15 valgte af hvert Ting.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstingets Formand Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelse af Københavns Landbefæstning.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2836).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Parkov: Under Hensyn til de af mig ved Lovforslagets første og anden Behandling anførte, efter vor Formening meget vægtige Grunde tilraader jeg Tinget at stemme imod dette Lovforslag.

Birck: Dette Lovforslag kan ses fra to Sider, enten som en Operation af et Organ, der ikke længere er nødvendigt, eller ogsaa som en Udvikling hen imod en Afvæbning, som en Begyndelse til en endelig Ordning. Den første Betragtning er der ikke noget at sige til, fordi det vel fra alle Sider maa indrømmes, at den indre Bahnsønske Fæstning i alt Fald nu efter Krigens Erfaringer ikke vil have Værdi under en Storkrig. Men paa den anden Side vil jeg gøre opmærksom paa det tragiske i, at netop i det Øjeblik, hvor vi vil nedlægge den gamle Befæstning, er de Krige, der føres i Europa, ikke af anden Art, end at den gamle Befæstning har en Chance, som den ikke før har haft. Der er stadig Krig i Europa; i Rumænien, i Ungarn, i Czeckoslovakiet, i Polen og i Ukraine. I Randstaterne er Forholdene heller ikke sikre. Nogle venter Revolution i Helsingfors, og andre mener, at i det

Øjeblik, Tyskland af sine indre økonomiske Forhold maatte blive tvunget ud i en revolutionær Bevægelse, kunde maaske enkelte Landsdele bryde ud og føre en Art Marodørpolitik, der kunde komme Marodørkampe. Med andre Ord, de Kampe, der kan komme i de 3—4 første Aar, vil blive just af den Art og Størrelse, som man med et lidt frivolt Udtryk kunde sige passede til vort Hartkorn. Det vil sige, at den Fæstning, vi har, den Bahnsønske Fæstning, hvor liden Værdi den har i Tilfælde af store Krige, dog overfor de Smaakrige, der i Øjeblikket føres, vil være nyttig og brugbar.

Jeg skulde dog ikke have taget Ordet, hvis der ikke var en anden Grund dertil, hvis man ikke havde det gamle Ord: „*Quieta non movere*“, ikke røre ved det, der ligger stille. Naar vi har en Bestemmelse om, at Fæstningen skal bort i 1922, bør vi ikke bryde denne Sætning, medmindre Ministeren har angivet en særlig Grund dertil. Jeg har hørt og læst Forhandlingerne nøjagtigt igennem, og jeg kan ikke indse, der er nogen særlig Grund for Ministeriet til at nedlægge Befæstningen 3 Aar, før det er bestemt, thi jeg er overbevist om, at Grundene ikke kan sælges med Fordel, som Forholdene nu ligger; derfor maa der være en anden Grund. Jeg hørte forleden, at denne Fæstningsnedlæggelse skal staa som et Symbol, som et Element i den Fremtid, der kommer, et Element af en Forsvarspolitik paa langt Sigt. Forsvarsministeren har talt derom, og jeg har læst i radikale Blade, hvorledes Talen vil lyde under de kommende Valg; endnu i Dag har Regeringsorganet „Politiken“ en Artikel, hvori man hører Optakten til det Kor, der sikkert vil lyde, naar vi kommer til Valgkampagnen. Siger jeg saa til den højtærede Minister: De har udgivet 500 Mill. Kr., ikke saa meget med Effektivitet som med Grandezza og Ødselhed, og de 500 Mill. Kr. er mere, end samtlige konservative Ministerier har brugt i alle Aarene siden 1866, vil Ministeren sige, og hans Tilhængere vil sige: Vi nedlægger Københavns Befæstning og gør derved Loven til Virkelighed. Dertil vil jeg nu for det første sige, at der er ikke noget helt modigt i at nedlægge en Fæstning, om hvilken alle Partier mener, at den i det lange Løb ingenting er værd. Det er ogsaa sket i Tyskland, at man har nedlagt Fæstningsværker, uagtet man der havde en meget militærvenlig Regering. Men dernæst vil jeg sige, at vi har ikke i dette Øjeblik